

Buddhista

Anotace knihy:

Před mnoha a mnoha lety jsem se stal studentem zen-buddhistické školy a jsem jím dodnes. Zenová praxe zformovala můj život, podle mého mínění velmi výrazně. Buddhismus je náboženství, nebo duchovní nauka, která vznikla velmi dávno a velmi daleko, a přesto jsou i u nás lidé, kterým něco říká a pro které není koníčkem na pár hodin v týdnu. Lidé, které potkáváte na ulici nebo v práci, a kteří se napohled nijak neliší. V knihkupectvích najdete plno knih buddhistických učitelů, které se dobře prodávají, ale buddhisté rozhodně nejsou výraznou komunitou mezi českými náboženskými skupinami. Skoro každý zná Dalajlámu, ale málokdo by si dokázal vzpomenout na jiného výrazného představitele buddhismu.

Když jsem začal praktikovat zen, nevěděl jsem přesně proč. Ale dělal jsem to hlavně pro sebe. Dnes už víc rozumím tomu proč, především ale tomu, že zenovou praxi dělám i pro ostatní. Když sedím v meditaci, zpívám, klaním se, nebo odpovídám učitelí na formálním rozhovoru na nějakou těžkou otázku, je to jen velmi malá část toho být buddhistou. Ten zbytek je v ostatním životě – v mém případě životě manžela, otce rodiny, řemeslníka, aktivisty.

Stereotypy a předsudky:

- Lidé, kteří se prohlašují za buddhisty, jen podléhají módnímu koníčku, brzy je to přejde.
- Buddhismus je exotická duchovní nauka, která do evropské kultury nepatří.
- Buddhisté jsou pasivní, jen meditují. Jinak jsou nepoužitelní.
- Buddhisté nemohou chodit do hospod, na diskotéky, na zábavy...
- Aby byl člověk buddhistou, musí odjet do Asie a pobývat tam v klášteře.
- Východní nauky odvádí lidi v Evropě od Krista, a jsou vlastně ďáblovým zákeřným výtvozem.
- Zen je velmi liberální duchovní nauka, zenoví buddhisté si mohou dělat, co chtějí, zlo a dobro jsou zaměnitelné.